

Către,

PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

B-dul Libertății nr.14, Sector 5, București, e-mail: sesizare@mpublic.ro

În atenția,

DOAMNEI PROCUROR GENERAL CRISTINA CHIRIAC

STIMATĂ DOAMNĂ PROCUROR GENERAL,

ZARĂ ALEXANDRA-ANA-MARIA, *fost Președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități*, [REDACTED]

[REDACTED] reprezentată de „MP PARTNERS” Societate Civilă de Avocați, cu sediul în București, Bd. Unirii nr. 4, bl. 8B, sc. 1, ap. 18, Sector 4, **prin avocat coordonator Viorel Mocanu**, conform împuternicirii avocațiale atașate prezentei,

în temeiul prevederilor art. 297 Cod penal și art. 56 alin. (6) rap. la art. 40 alin. (1) Cod de procedură penală,

formulăm prezenta:

PLÂNGERE PENALĂ

I. ce are ca obiect verificarea unei succesiuni de conduite ilicite desfășurate de persoana reclamată, constând, **într-o primă etapă**, în solicitarea comunicării unor informații nepublice dintr-o anchetă penală instrumentată de DIICOT – Structura Centrală, aflată în curs, iar, **într-o a doua etapă**, în folosirea funcției ministeriale pentru sancționarea refuzului subsemnatei de a da curs unei solicitări contrare legii, prin inițierea procedurii de eliberare din funcție,

împotriva domnului **DRAGOȘ-NICOLAE PÎSLARU**, *Ministru interimar al Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale în Guvernul României*, pe care vă rugăm să îl citați la sediul instituției din Mun. București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, sector 1,

pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) Cod penal, constând în inițierea și promovarea demersului administrativ care a condus la eliberarea subsemnatei din funcția de Președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, prin invocarea pretensei încălcări a unei obligații de serviciu inexistente în ordinea juridică, precum și pentru conduita anterioară acestui demers, constând în solicitarea adresată subsemnatei de a comunica informații

nepublice dintr-o anchetă penală aflată în curs, faptă analizată distinct la Capitolul III și a cărei încadrare juridică urmează a fi stabilită de organul de urmărire penală.

Solicitându-vă luarea tuturor măsurilor legale necesare în vederea lămuririi complete a situației de fapt, administrării tuturor mijloacelor de probă necesare, stabilirii adevărului judiciar și tragerii la răspundere penală a persoanei vinovate, pentru motivele expuse în continuare.

II. Situația de fapt

- 1) Prin **Decizia Prim-ministrului nr. 373 din 15 iulie 2025**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 15 iulie 2025, am fost numită în funcția de **președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități (ANPDPD)**.
- 2) Prin **Adresa DIICOT – Structura Centrală din 26 iunie 2026**, emisă în **Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025**, ANPDPD i-a fost solicitat sprijinul instituțional pentru identificarea unor servicii sociale și centre rezidențiale adecvate relocalării unor persoane cu dizabilități aflate în centre neautorizate din județul Bihor.
- 3) Prin **Adresa DIICOT – Structura Centrală din 30 iunie 2026**, având în vedere identificarea a **409 persoane aflate în stare de vulnerabilitate**, Autorității i s-a solicitat luarea tuturor măsurilor necesare pentru relocarea de urgență a acestora. Informațiile comunicate ANPDPD în acest context erau supuse regimului legal al **nepublicității urmăririi penale**, obligație de confidențialitate adusă subsemnatei la cunoștință expres de organele de urmărire penală. La **1 iulie 2026**, domnul Ministru **DRAGOȘ-NICOLAE PÎSLARU** a mulțumit public subsemnatei și echipei ANPDPD pentru sprijinul acordat.
- 4) La solicitarea domnului Ministru, mi-au fost cerute explicații scrise cu privire la sprijinul acordat de ANPDPD, cărora le-am răspuns prin **Adresa nr. 043346 din 3 iulie 2026**, arătând că sprijinul fusese solicitat exclusiv de DIICOT, prin adresele din 26 și 30 iunie 2026, și că nu au existat corespondențe cu Ministerul Muncii anterior datei de 30 iunie 2026, informațiile respective fiind confidențiale. **În aceeași zi**, DIICOT – Structura Centrală a răspuns Ministerului Muncii, la Adresa nr. 2.557/02.07.2026, arătând că acesta **nu are calitate procesuală** în Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025, că **procedura urmăririi penale este nepublică** și că divulgarea fără drept a informațiilor aferente poate atrage răspunderea penală.
- 5) Deși dispunea atât de Adresa subsemnatei nr. 043346/03.07.2026, cât și de răspunsul oficial al DIICOT, la **7 iulie 2026** domnul Ministru **DRAGOȘ-NICOLAE PÎSLARU** a întocmit și transmis **Adresa nr. 2.741/DNP/07.07.2026**, prin care a inițiat procedura de eliberare a subsemnatei din funcția de Președinte al ANPDPD.

- 6) În cursul zilei de **8 iulie 2026**, am fost contactată telefonic de domnul Ministru, care mi-a comunicat că urmează să fiu eliberată din funcție, indicând drept motiv faptul că nu l-am informat, anterior datei de 30 iunie 2026, cu privire la acțiunea DIICOT din județul Bihor. În aceeași zi, prin **Decizia Prim-ministrului nr. 242 din 8 iulie 2026**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 8 iulie 2026, am fost eliberată din funcție, decizie emisă având în vedere Adresa nr. 2.741/DNP din 7 iulie 2026. Ulterior, domnul Ministru a reiterat public aceeași justificare.

În esență, revocarea nu a fost determinată de încălcarea unei obligații de serviciu, ci de refuzul subsemnatei de a încălca regimul legal al confidențialității urmăririi penale, împrejurare analizată distinct în capitolele următoare.

III. Prima conduită ilicită - Solicitarea nelegală de divulgare a unor informații nepublice privind o anchetă penală

Anterior inițierii procedurii de revocare, persoana reclamată a urmărit obținerea unor informații privind desfășurarea **anchetei penale instrumentate de DIICOT – Structura Centrală în Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025**, deși acestea erau supuse regimului juridic al nepublicității, iar Ministerul Muncii nu avea competența legală de a solicita ori primi asemenea informații.

Solicitarea a vizat comunicarea de informații privind desfășurarea acțiunii operative derulate de DIICOT – Structura Centrală în Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025. Solicitarea a fost adresată **direct subsemnatei**, în calitate mea de președinte al ANPDPPD, iar **nu organelor de urmărire penală** ori altei autorități abilitate să dispună cu privire la comunicarea unor asemenea informații. Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale **nu avea, potrivit legii, nicio calitate procesuală** în dosarul penal menționat și nici vreo atribuție legală care să îi permită accesul la informații privind desfășurarea urmăririi penale, aspect confirmat fără echivoc de răspunsul DIICOT – Structura Centrală din 3 iulie 2026, care a arătat expres că actele și informațiile din dosarul penal pot fi comunicate **numai în condițiile și către persoanele expres prevăzute de lege. Potrivit art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, procedura în cursul urmăririi penale este nepublică**, iar potrivit aceleiași adrese DIICOT– Structura Centrală, tuturor participanților la activitățile operative le-a fost pusă în vedere, sub sancțiune penală, obligația de a păstra confidențialitatea informațiilor aferente. **DIICOT – Structura Centrală** a calificat, de altfel, chiar solicitarea Ministerului Muncii drept o **ingerință gravă și nepermisă în activitatea de urmărire penală**.

Această conduită trebuie analizată autonom, independent de măsura revocării, întrucât solicitarea adresată subsemnatei a avut ca obiect comunicarea unor informații care, potrivit legii și confirmării ulterioare a DIICOT– Structura Centrală, nu puteau fi divulgate Ministerului Muncii.

Apreciem că această conduită impune verificări inclusiv sub aspectul întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii de **divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice**, prevăzută de **art. 304 Cod penal**, ori ale infracțiunii de **compromitere a intereselor justiției**, prevăzută de **art. 277 Cod penal**, precum și sub aspectul incidenței unei eventuale forme de participare penală, în condițiile **art. 47 și următoarele Cod penal**, urmând ca încadrarea juridică exactă să fie stabilită de organul de urmărire penală, în funcție de rezultatul cercetărilor.

Importanța acestei conduite nu rezidă exclusiv în caracterul solicitării adresate subsemnatei, ci și în consecințele juridice pe care refuzul de a-i da curs le-a produs ulterior, aspect ce va fi analizat în continuare.

IV. A doua conduită ilicită - Folosirea funcției pentru sancționarea refuzului de a încălca legea

Revocarea din funcție nu constituie punctul de plecare al conduitei ilicite, ci consecința ei directă. **Revocarea a fost cauzată de refuzul subsemnatei de a da curs unei solicitări contrare legii.**

Prin succesiunea de acte descrisă la Capitolul II, refuzul legal al subsemnatei de a divulga informații supuse regimului de nepublicitate al urmăririi penale a constituit **singurul fundament invocat** al revocării din funcție. Logica a fost astfel inversată: executarea unei obligații legale a generat sancțiunea, iar încălcarea ei, prin comunicarea informațiilor către minister ar fi constituit ea însăși o faptă de natură penală.

Această conduită este susceptibilă să întrunească elementele constitutive ale infracțiunii de **abuz în serviciu**, prevăzută de **art. 297 alin. (1) Cod penal**, prin raportare la **art. 48 și art. 56 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019** privind Codul administrativ, elemente dezvoltate în Capitolul VI.

Cele două conduite descrise anterior nu reprezintă împrejurări independente, ci etape succesive ale aceluiași demers. Solicitarea adresată subsemnatei de a comunica informații nepublice privind o anchetă penală aflată în curs a constituit premisa factuală a demersului administrativ ulterior. Refuzul meu de a încălca obligația legală de confidentialitate nu a rămas fără consecințe, ci a fost transformat în motivul oficial al inițierii procedurii de eliberare din funcție. Din această perspectivă, revocarea nu poate fi analizată izolat, ci exclusiv în contextul conduitei anterioare a persoanei reclamate, cele două etape fiind legate printr-un raport direct de cauzalitate.

V. Inexistența obligației pretins încălcată

Demersul de revocare a fost întemeiat pe o singură premisă: că subsemnata aș fi avut obligația de a comunica Ministerului Muncii informații privind acțiunea operativă DIICOT–Structura Centrală desfășurată la 30 iunie 2026. Această premisă nu rezistă unei verificări elementare.

Această obligație nu este prevăzută în nicio normă. Nicio dispoziție legală nu instituie, în sarcina președintelui ANPDPD, o obligație de a informa Ministerul Muncii cu privire la activități operative desfășurate de organele de urmărire penală în cadrul unei anchete penale aflate în curs.

Potrivit legii, competența de a comunica asemenea informații aparține exclusiv organelor de urmărire penală, în speță, DIICOT – Structura Centrală, titularul dosarului penal.

Aceste informații puteau fi comunicate numai persoanelor expres prevăzute de lege, astfel cum a confirmat chiar DIICOT – Structura Centrală prin răspunsul din 3 iulie 2026.

Ministerul Muncii nu se regăsea printre aceste persoane, potrivit DIICOT – Structura Centrală, care a arătat expres că Ministerul nu avea nicio calitate procesuală în Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025.

Rezultă, așadar, că obligația pretins încălcată nu a existat niciodată în ordinea juridică. Iar dacă obligația nu exista și nu există, atunci pretinsa ei încălcare nu putea constitui temei legitim al revocării din funcție, indiferent de motivarea oficială invocată de persoana reclamată. Cheia demonstrației nu este, prin urmare, existența unui drept al subsemnatei de a refuza solicitarea, ci **inexistența unei obligații legale de a o executa.**

VI. Elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu

VI.1. Obiectul juridic

Obiectul juridic al infracțiunii de abuz în serviciu îl constituie relațiile sociale referitoare la **exercitarea legală, imparțială și exclusiv în interes public** a atribuțiilor conferite membrilor Guvernului, precum și garanția că prerogativele funcției publice nu pot fi folosite ca **instrument de constrângere** a subordonaților spre încălcarea legii sau ca mijloc de **sanționare a respectării acesteia**. Prerogativele de coordonare administrativă exercitate de ministru asupra ANPDPD nu îi confereau dreptul de a pretinde divulgarea unor informații protejate de regimul nepublicității urmăririi penale și nici de a folosi competențele funcției pentru a sancționa respectarea acestei obligații legale, care are **caracter imperativ** și prevalează asupra raporturilor de subordonare administrativă.

VI.2. Subiectul activ

În calitatea sa de ministru interimar al Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, numitul **DRAGOȘ-NICOLAE PÎSLARU**, subiect activ al infracțiunii, și-a exercitat atribuțiile de serviciu într-o manieră incompatibilă cu finalitatea pentru care acestea au fost conferite de legiuitor, inițiind și fundamentând demersul administrativ care a stat la baza eliberării mele din funcție pentru motivul că am respectat o obligație legală de confidențialitate, transformând astfel prerogativa administrativă conferită de lege **într-un mijloc de sancționare a unei conduite conforme legii**. O asemenea exercitare a competenței administrative excedează limitelor de autoritate stabilite de lege și deturneză finalitatea funcției publice.

VI.3. Subiectul pasiv

Subiectul pasiv principal al infracțiunii este **statul român**, în considerarea valorilor sociale referitoare la legalitatea exercitării atribuțiilor de serviciu de către membrii Guvernului. Subiect pasiv secundar este **subsemnata, Alexandra-Ana-Maria Zară**, persoana vătămată prin exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de către persoana reclamată, conduită care a avut drept consecință eliberarea mea din funcție, cu afectarea drepturilor și intereselor mele legitime, a reputației profesionale și a exercitării mandatului încredințat prin Decizia Prim-ministrului nr. 373/2025.

VI.4. Latura obiectivă

a) Elementul material

La data faptelor, subsemnata exercitam funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al ANPDPD, în baza Deciziei Prim-ministrului nr. 373/2025, funcție de demnitate publică aflată în subordinea Ministerului Muncii, competența de numire și eliberare din funcție aparținând, potrivit **art. 29 și art. 31 lit. e) din Codul administrativ**, exclusiv Prim-ministrului. Prin Decizia Prim-ministrului nr. 242 din 8 iulie 2026 am fost eliberată din funcție, decizie emisă având în vedere Adresa nr. 2.741/DNP/07.07.2026 a persoanei reclamate **singura premisă factuală** pe baza căreia Prim-ministrul a dispus emiterea actului de revocare. Deși competența formală de emitere a deciziei aparținea Prim-ministrului, inițiativa, fundamentarea și motivele care au justificat declanșarea procedurii au aparținut exclusiv persoanei reclamate. Elementul material al infracțiunii constă, astfel, în **îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu**, prin inițierea, promovarea și fundamentarea demersului administrativ finalizat prin eliberarea mea din funcție pentru un motiv nereal din punct de vedere juridic, potrivit Capitolului V. Potrivit **art. 48 din O.U.G. nr. 57/2019**, fiecare membru al Guvernului are obligația de a-și exercita mandatul cu respectarea Constituției și a legilor țării, iar potrivit **art. 56 alin. (1) lit. a) din același act normativ**, ministrul își exercită atribuțiile de coordonare și control cu respectarea limitelor de autoritate conferite de lege limite pe care persoana reclamată le-a depășit, folosind prerogativa administrativă nu pentru evaluarea activității mele instituționale, ci pentru **sancționarea refuzului** de a comunica informații pe care legea le proteja.

b) Urmarea imediată

Urmarea imediată constă, în primul rând, în **vătămarea relațiilor de serviciu** referitoare la exercitarea legală și imparțială a atribuțiilor ministeriale, iar, în al doilea rând, într-o **vătămare directă a drepturilor și intereselor mele legitime**, concretizată în eliberarea din funcție, încetarea prematură a mandatului încredințat prin Decizia Prim-ministrului nr. 373/2025 și afectarea reputației profesionale, prin inducerea în spațiul public a percepției că aş fi încălcat obligațiile funcției, deși conduita sancționată a constat, în realitate, în respectarea unei obligații legale.

c) Legătura de cauzalitate

Între conduita persoanei reclamate și urmarea imediată există un **raport de cauzalitate direct**: Adresa nr. 2.741/DNP/07.07.2026 a constituit actul care a declanșat procedura administrativă finalizată prin Decizia Prim-ministrului nr. 242/2026. În lipsa acestui demers, măsura eliberării din funcție nu ar fi fost inițiată, nicio împrejurare autonomă neintervenind pentru a întrerupe acest raport causal.

VI.5. Latura subiectivă

Fapta a fost săvârșită cu **intenție directă**, în sensul **art. 16 alin. (3) lit. a) Cod penal**. Persoana reclamată mi-a comunicat expres, în cadrul convorbirii telefonice premergătoare Deciziei nr. 242/2026, că motivul eliberării din funcție îl constituie neinformarea prealabilă a ministerului, justificare reiterată ulterior public. Mai mult, deși îi fuseseră comunicate oficial, prin Adresa ANPDPD nr. 043346/03.07.2026 și prin răspunsul DIICOT din 3 iulie 2026, împrejurările care justificau obligația legală de confidențialitate, persoana reclamată **a persistat** în demersul de revocare — persistență care demonstrează că rezultatul produs a fost **nu doar prevăzut, ci urmărit în mod conștient și deliberat**.

VI.6. Raportul dintre infracțiunile sesizate. Concursul de infracțiuni

În măsura în care cercetările vor stabili că solicitarea de comunicare a informațiilor nepublice descrisă la Capitolul III întrunește elementele unei infracțiuni autonome, aceasta se află în concurs real cu infracțiunea de abuz în serviciu descrisă la Capitolul IV, în condițiile art. 38 alin. (1) din Codul penal. Cele două fapte sunt întemeiate pe acțiuni distincte material și temporal: prima constă în demersurile de obținere a informațiilor din ancheta penală, iar cea de-a doua în inițierea, fundamentarea și promovarea procedurii administrative de eliberare din funcție, ulterior refuzului de divulgare. Legătura lor factuală și scopul comun nu înlătură pluralitatea infracțională, câtă vreme fiecare conduită realizează, prin ipoteză, conținutul unei norme de incriminare distincte și ambele au fost săvârșite anterior unei condamnări definitive pentru vreuna dintre ele.

Dispozițiile art. 277 și art. 304 din Codul penal sunt invocate, în această etapă procesuală, ca posibile încadrări juridice ale primei conduite, a căror incidență concretă depinde de natura exactă a informațiilor solicitate, de calitatea persoanelor implicate, de conținutul actelor de solicitare și de rezultatul cercetărilor. Ele nu sunt considerate, prin simpla lor indicare, infracțiuni concurente între ele. Dacă aceeași acțiune va realiza conținutul ambelor norme, organul judiciar va aprecia incidența

concursului formal prevăzut de art. 38 alin. (2) din Codul penal ori, după caz, caracterul alternativ sau raportul de absorbție dintre cele două încadrări.

În drept, îmi întemeiez prezenta plângere, în ceea ce privește conduita descrisă la Capitolul IV, pe dispozițiile art. 297 din Codul penal privind infracțiunea de abuz în serviciu, prin raportare la dispozițiile art. 48 și art. 56 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ. În ceea ce privește conduita descrisă la Capitolul III, apreciem incidența dispozițiilor art. 304 și/sau art. 277 din Codul penal, precum și, după caz, a dispozițiilor art. 47 și următoarele din Codul penal privind participația penală, urmând ca încadrarea juridică exactă să fie stabilită de organul de urmărire penală. Sunt de asemenea incidente dispozițiile art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală privind caracterul nepublic al urmăririi penale. Față de caracterul distinct al celor două conduite descrise la Capitolele III și IV, prezenta plângere este întemeiată și pe dispozițiile art. 38 alin. (1) din Codul penal privind concursul real de infracțiuni.

VII. Probe

Probatoriu: În dovedirea celor expuse, înțelegem să ne folosim de proba cu înscrisuri, proba testimonială, precum și de orice alte mijloace de probă a căror necesitate va rezulta pe parcursul cercetărilor.

Anexăm:

- Împuternicire avocațială;
- Carte de identitate a persoanei vătămate;
- Decizia Prim-ministrului nr. 373 din 15.07.2025 privind numirea subsemnatei în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități;
- Decizia Prim-ministrului nr. 242 din 08.07.2026 privind eliberarea subsemnatei din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități;
- Adresă DIICOT – Structura Centrală din 26.06.2026, emisă în Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025;
- Adresă DIICOT – Structura Centrală din 30.06.2026, emisă în Dosarul penal nr. 3639/19/P/2025;
- Adresă ANPDPD nr. 043346 din 03.07.2026, comunicată Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale;
- Adresă DIICOT – Structura Centrală comunicată Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, ca răspuns la Adresa nr. 2557/02.07.2026;
- Articole și înscrisuri rezultate din informațiile publicate în mass-media, invocate în cuprinsul plângerii.

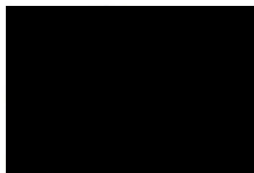
VIII. Solicitări

Pentru toate aceste motive, vă rugăm să dispuneți începerea urmăririi penale și efectuarea tuturor actelor necesare în vederea stabilirii situației de fapt, administrării probatoriului și tragerii la răspundere penală a persoanei vinovate, pentru ambele conduite descrise în prezenta plângere.

Data: *14.07.2026.*

Cu deosebită stimă și aleasă considerație,

ZARĂ ALEXANDRA-ANA-MARIA

Avocat **MOCANU VIOREL**

